

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การตัดสินใจเชิงจริยธรรมของวัยรุ่นที่สื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต นี้ ผู้วิจัยได้แสดงออกมาในรูปของตารางร้อยละ ตารางแสดงค่าความสัมพันธ์ และบทสัมภาษณ์กลุ่มเชิงลึกวัยรุ่นที่สื่อสารในห้องสนทนา โดยมีรายละเอียดต่างๆ ดังนี้คือ

1. การวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามในอินเทอร์เน็ตชื่อ <http://www22.brinkster.com/frc/poll.asp> และมีกลุ่มวัยรุ่นที่สื่อสารบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้าไปตอบแบบสอบถามจำนวน 200 คน โดยมีรายละเอียดทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้คือ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละเพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	100	50.0
หญิง	100	50.0
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน มีผู้ชายตอบแบบสอบถาม 100 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 และมีผู้หญิงตอบแบบสอบถาม 100 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละอายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ (ปี)	ความถี่	ร้อยละ
12-13	21	10.5
14-15	17	8.5
16-17	25	12.5
18-19	64	32.0

อายุ (ปี)	ความถี่	ร้อยละ
20-21	73	36.5
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน มีช่วงอายุที่เข้ามาตอบมากที่สุดได้แก่ 20 - 21 ปี เข้ามาตอบแบบสอบถาม 73 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36.5 ส่วนช่วงอายุที่เข้ามาตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดได้แก่ 14-15 ปี มีเพียง 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8.5

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

ระดับการศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ต่ำกว่า ม.1	7	3.5
ม.1 – ม.3	26	13.0
ม.4 – ม.6	53	26.5
ปวช, ปวส	36	18.0
ปริญญาตรี	77	38.5
อื่นๆ	1	0.5
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน มีระดับการศึกษาที่เข้ามาตอบแบบสอบถามมากที่สุดได้แก่ ปริญญาตรี จำนวน 77 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.5 ส่วนระดับการศึกษาที่เข้ามาตอบแบบสอบถามน้อยที่สุดได้แก่ อื่นๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละสถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง

สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ต	ความถี่	ร้อยละ
บ้านตนเอง	124	62.0
ร้านอินเทอร์เน็ต	62	31.0
หอพัก	7	3.5
บ้านเพื่อน	7	3.5
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านของตนเองมากที่สุดเป็นจำนวน 124 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 124 และมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่หอพักและบ้านเพื่อนเท่ากัน ซึ่งเป็นจำนวนน้อยที่สุดคือ ที่ละ 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 3.5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละบุคคลแวดล้อมขณะใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง

บุคคลแวดล้อมขณะเล่นอินเทอร์เน็ต	ความถี่	ร้อยละ
คนเดียว	173	86.5
อยู่กับพ่อแม่	2	1.0
อยู่กับเพื่อน	25	12.5
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน จำนวนผู้เล่นอินเทอร์เน็ตคนเดียว ตอบแบบสอบถามมากที่สุดเป็นจำนวน 173 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 86.5 ส่วนจำนวนผู้เล่นอินเทอร์เน็ตขณะอยู่กับพ่อแม่ น้อยสุด จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละเวลาใช้อินเทอร์เน็ตของกลุ่มตัวอย่าง

ช่วงเวลา	ความถี่	ร้อยละ
12.00-15.00	2	1.0
15.00-18.00	4	2.0
18.00-21.00	37	18.5
21.00-24.00	152	76.0
24.00-3.00	5	2.5
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน กลุ่มตัวอย่างมีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดในช่วงเวลา 21.00 น. – 24.00 น. เป็นจำนวน 152 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 76 ส่วนช่วงเวลาที่มียกกลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตน้อยที่สุดคือช่วงเวลา 12.00 น. – 15.00 น. จำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละประเภทห้องสนทนาของกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทห้องสนทนา	ความถี่	ร้อยละ
ห้องสนทนาเรื่องเพศ	100	50.0
ห้องสนทนาเรื่องทั่วไป	100	50.0
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ห้องสนทนาเรื่องเพศจำนวน 100 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ห้องสนทนาเรื่องทั่วไปจำนวน 100 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละวัตถุประสงค์ในการใช้ห้องสนทนาของกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์	ความถี่	ร้อยละ
หาเพื่อน	86	43.0
หาคู่นอน	35	17.5
หาคนรัก	44	22.0
หาความรู้	2	1.0
ฆ่าเวลา	33	16.5
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน กลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์ที่จะมาหาเพื่อนมากที่สุด จำนวน 86 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 43 และมีวัตถุประสงค์จะเข้ามาหาความรู้ที่น้อยที่สุดจำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 1

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละจังหวัดที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่าง

ที่อยู่	ความถี่	ร้อยละ
กรุงเทพ	178	89.0
ต่างจังหวัด	22	11.0
รวม	200	100.0

จากกลุ่มตัวอย่าง 200 คน มีกลุ่มตัวอย่างในกรุงเทพ จำนวน 178 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 89 และมีกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในจังหวัดอื่นๆ ซึ่งไม่ใช่กรุงเทพจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11

ผลการวิจัย ตอนที่ 1

คำถามการวิจัยที่ 1 การตัดสินใจของวัยรุ่นในสถานการณ์ต่างๆ

วัยรุ่นมีการตัดสินใจต่อตนเองและผู้อื่นในแต่ละสถานการณ์ดังนี้คือ

1.1. สถานการณ์ที่วัยรุ่นเลือกปฏิบัติต่อตนเอง

1.1.1 การตัดสินใจต่อสถานการณ์ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม

ตารางที่ 10 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะให้ข้อมูลหรือไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม

การตัดสินใจของวัยรุ่น	จำนวน	ร้อยละ
ให้	126	63.0
ไม่ให้	74	37.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 126 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 63 จะให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม ส่วนวัยรุ่นอีก 74 คน

คิดเป็นอัตราร้อยละ 37 จะไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย
เมื่อมีคำถาม

ตารางที่ 11 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจจะให้ข้อมูล
หรือไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคำถาม

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้	78	78	48	48
ไม่ให้	22	22	52	52
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะให้ข้อมูลจำนวน 78 คน คิดเป็นอัตรา
ร้อยละ 78 ไม่ให้จำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจให้ข้อมูลจำนวน
48 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 48 และไม่ให้จำนวน 52 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 52

ตารางที่ 12 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้
สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจจะให้ข้อมูลหรือไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ
อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคำถาม

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ให้	67	67	59	59
ไม่ให้	33	33	41	41
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะให้ข้อมูล
จำนวน 67 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 67 ไม่ให้จำนวน 33 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 33 ส่วนวัยรุ่นผู้
สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจให้ข้อมูลจำนวน 59 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 59 และไม่
จำนวน 41 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 41

ตารางที่ 13 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะให้ข้อมูลหรือไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม

การตัดสินใจ	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ให้	42	84	36	72	25	50	23	46
ไม่ให้	8	16	14	28	25	50	27	54
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจให้จำนวน 42 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 84 ไม่ให้จำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปให้จำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 ไม่ให้จำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศให้จำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ไม่ให้จำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปให้จำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 46 ไม่ให้จำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 54

1.1.2 การตัดสินใจต่อสถานการณ์รับรัก เมื่อคู่สนทนาจีบ

ตารางที่ 14 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะรับรัก เมื่อคู่สนทนาจีบ

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
รับรัก	126	63.0
ไม่รับรัก	74	37.0
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 126 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 63 จะรับรัก ส่วนวัยรุ่นอีก 74 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37 จะไม่รับรัก

ตารางที่ 15 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจรับรัก เมื่อมีคนจีบ

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับรัก	71	71	32	32
ไม่รับรัก	29	29	68	68
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะรับรักจำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 71 ไม่รับรักจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 29 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจรับรักจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 32 และไม่รับรักจำนวน 68 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 68

ตารางที่ 16 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจรับรัก เมื่อมีคนจีบ

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับรัก	64	64	39	39
ไม่รับรัก	36	36	61	61
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะรับรักจำนวน 64 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 ไม่รับรักจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจรับรักจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 39 และไม่รับรักจำนวน 61 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 61

ตารางที่ 17 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะรับรักเมื่อคู่สนทนาจีบ

การตัดสินใจ	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
รับรัก	43	86	28	56	21	42	11	22
ไม่รับรัก	7	14	22	44	29	58	39	78
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจรับรักจำนวน 43 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 86 ไม่รับรักจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปรับรักจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 ไม่รับรักจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศรับรักจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 42 ไม่รับรักจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 58 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปรับรักจำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 ไม่รับรักจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 78

1.1.3 การตัดสินใจต่อสถานการณ์รับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้

ตารางที่ 18 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะรับรูปลามกอนาจาร

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
รับรูป	88	44
ไม่รับรูป	112	56
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 88 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 จะรับรูป ส่วนวัยรุ่นอีก 112 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 จะไม่รับรูป

ตารางที่ 19 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจรับรูป ลามกอนาจาร

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับรูป	71	71	17	17
ไม่รับรูป	29	29	83	83
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะรับรูปจำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 71 ไม่รับรูปจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราข้อมูลร้อยละ 29 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจรับรูปจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 17 และไม่รับรูปจำนวน 83 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 83

ตารางที่ 20 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจรับรูปลามกอนาจาร

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับรูป	55	55	33	33
ไม่รับรูป	45	45	67	67
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะรับรูปจำนวน 55 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 55 ไม่รับรูปจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจรับรูปจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 33 และไม่รับรูปจำนวน 67 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 67

ตารางที่ 21 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะรับรูปลามกอนาจาร

การตัดสินใจ	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
รับรูป	43	86	28	56	12	24	5	10
ไม่รับรูป	7	14	22	44	38	76	45	90
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจรับรูปจำนวน 43 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 86 ไม่รับรูปจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปรับรูปจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 ไม่รับรูปจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศรับรูปจำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 ไม่รับรูปจำนวน 38 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 76 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปรับรูปจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ไม่รับรูปจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 90

1.1.4 การตัดสินใจต่อสถานการณ์ไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด

ตารางที่ 22 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะรับนัด เมื่อคู่สนทนาชวนออกไปเที่ยวกลางคืน

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
รับนัด	80	40
ไม่รับนัด	120	60
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 80 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 จะรับนัด ส่วนวัยรุ่นอีก 120 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 จะไม่รับนัด

ตารางที่ 23 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจรับนัด เมื่อคู่สนทนาชวนออกไปเที่ยวกลางคืน

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับนัด	55	55	25	25
ไม่รับนัด	45	45	75	75
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะรับนัดจำนวน 55 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 55 ไม่รับนัดจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราข้อมูลร้อยละ 45 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจรับนัดจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 25 และไม่รับนัดจำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 75

ตารางที่ 24 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจรับนัดเมื่อคู่สนทนาชวนออกไปเที่ยวกลางคืน

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รับนัด	60	60	20	20
ไม่รับนัด	40	40	80	80
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะรับนัดจำนวน 60 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 ไม่รับนัดจำนวน 40 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจรับนัดจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 20 และไม่รับนัดจำนวน 80 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 80

ตารางที่ 25 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะรับนัด เมื่อคู่สนทนาชวนออกไปเที่ยวกลางคืน

การตัดสินใจ	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
รับนัด	40	80	15	30	20	40	5	10
ไม่รับนัด	10	20	35	70	30	60	45	90
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจรับนัดจำนวน 40 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 80 ไม่รับนัดจำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปรับนัดจำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 ไม่รับนัดจำนวน 35 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 70 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศรับนัดจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ไม่รับนัดจำนวน 30 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปรับนัดจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ไม่รับนัดจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 90

1.1.5 การตัดสินใจต่อสถานการณ์ไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวน

ตารางที่ 26 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะออกไป เมื่อคู่สนทนาชวนออกไปมีเพศสัมพันธ์

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
ออกไป	66	33
ไม่ออกไป	134	67
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 66 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 33 จะออกไป ส่วนวัยรุ่นอีก 134 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 67 จะไม่ออกไป

ตารางที่ 27 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจออกไป เมื่อคู่สนทนาชวนออกไปมีเพศสัมพันธ์

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ออกไป	50	50	16	16
ไม่ออกไป	50	50	84	84
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะออกไปจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ไม่ออกไปจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตราข้อมูลร้อยละ 50 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจออกไปจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 16 และไม่ออกไปจำนวน 84 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 84

ตารางที่ 28 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจออกไปเมื่อคู่สนทนาชวนออกไปมีเพศสัมพันธ์

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ออกไป	49	49	17	17
ไม่ออกไป	51	51	83	83
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะออกไปจำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 49 ไม่ออกไปจำนวน 51 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 51 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจออกไปจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 17 และไม่ออกไปจำนวน 83 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 83

ตารางที่ 29 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะออกไป เมื่อคู่สนทนาชวนออกไปมีเพศสัมพันธ์

การตัดสินใจ	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ออกไป	36	72	14	28	13	26	3	6
ไม่ออกไป	14	28	36	72	37	74	47	94
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจออกไปจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 ไม่ออกไปจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปออกไปจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ไม่ออกไปจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศออกไปจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 ไม่ออกไปจำนวน 37 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 74 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปออกไปจำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6 ไม่ออกไปจำนวน 47 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 94

1.2 สถานการณ์ที่วัยรุ่นเลือกปฏิบัติต่อผู้อื่น

1.2.1 การตัดสินใจต่อสถานการณ์โกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง

ตารางที่ 30 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะโกหกข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
โกหก	111	55.5
ไม่โกหก	89	45.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 111 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 55.5 จะโกหก ส่วนวัยรุ่นอีก 89 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45.5 จะไม่โกหก

ตารางที่ 31 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจโกหก ข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โกหก	61	61	50	50
ไม่โกหก	39	39	50	50
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะโกหกจำนวน 61 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 61 ไม่โกหกจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตราข้อมูลร้อยละ 39 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจโกหกจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 50 และไม่โกหกจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50

ตารางที่ 32 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจโกหกข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โกหก	55	55	56	56
ไม่โกหก	45	45	44	44
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะโกหกจำนวน 55 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 55 ไม่โกหกจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจโกหกจำนวน 56 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 56 และไม่โกหกจำนวน 44 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44

ตารางที่ 33 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะโกหกข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา

การตัดสินใจ	ชาย + ห้องเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + ห้องเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
โกหก	33	66	28	56	22	44	28	56
ไม่โกหก	17	34	22	44	28	56	22	44
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจโกหกจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 66 ไม่โกหกจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปโกหกจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 ไม่โกหกจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศโกหกจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 ไม่โกหกจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปโกหกจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 ไม่โกหกจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44

1.2.2 การตัดสินใจต่อสถานการณ์จีบคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ

ตารางที่ 34 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะจีบคู่สนทนา เมื่อรู้สึกชอบพอ

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
จีบ	125	62.5
ไม่จีบ	75	37.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 34 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 125 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 62.5 จะจีบ ส่วนวัยรุ่นอีก 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37.5 จะไม่จีบ

ตารางที่ 35 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจจับคู่สนทนา เมื่อรู้สึกชอบพอ

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จับ	79	79	46	46
ไม่จับ	21	21	54	54
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะจับจำนวน 79 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 79 ไม่จับจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจจับจำนวน 46 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 46 และไม่จับจำนวน 54 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 54

ตารางที่ 36 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจจับคู่สนทนา เมื่อรู้สึกชอบพอ

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จับ	74	74	51	51
ไม่จับ	26	26	49	49
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะจับจำนวน 74 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 74 ไม่จับจำนวน 26 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจจับจำนวน 51 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 51 และไม่จับจำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 49

ตารางที่ 37 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะจับคู่สนทนา เมื่อรู้สึกชอบพอ

การตัดสินใจ	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
จับ	46	92	33	66	28	56	18	36
ไม่จับ	4	8	17	34	22	44	32	64
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจจับจำนวน 46 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 92 ไม่จับจำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปจับจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 66 ไม่จับจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศจับจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 ไม่จับจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปจับจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36 ไม่จับจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64

1.2.3 การตัดสินใจต่อสถานการณ์ส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจาร

ตารางที่ 38 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะส่งรูปลามกอนาจาร

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
ส่ง	43	21.5
ไม่ส่ง	157	78.5
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 43 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21.5 จะส่งรูป ส่วนวัยรุ่นอีก 157 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 78.5 จะไม่ส่งรูป

ตารางที่ 39 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจส่งรูปลามกอนาจาร

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ส่งรูป	35	35	8	8
ไม่ส่งรูป	65	65	92	92
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะส่งรูปจำนวน 35 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 35 ไม่ส่งรูปจำนวน 65 คน คิดเป็นอัตราข้อมูลร้อยละ 65 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจส่งรูปจำนวน 8 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 8 และไม่ส่งรูปจำนวน 92 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 92

ตารางที่ 40 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจส่งรูปลามกอนาจาร

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ส่งรูป	30	30	13	13
ไม่ส่งรูป	70	70	87	87
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะส่งรูปจำนวน 30 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 ไม่ส่งรูปจำนวน 70 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 70 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจส่งรูปจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 13 และไม่ส่งรูปจำนวน 87 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 87

ตารางที่ 41 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะส่งรูปลามกอนาจาร

การตัดสินใจ	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ส่งรูป	23	46	12	24	7	14	1	2
ไม่ส่งรูป	27	54	38	76	43	86	49	98
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจส่งรูปจำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 46 ไม่ส่งรูปจำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 54 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปส่งรูปจำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 ไม่ส่งรูปจำนวน 38 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 76 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศส่งรูปจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 ไม่ส่งรูปจำนวน 43 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 86 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปส่งรูปจำนวน 1 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2 ไม่ส่งรูปจำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 98

1.2.4 การตัดสินใจต่อสถานการณ์นัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืนเมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ

ตารางที่ 42 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะชวนคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
ชวน	88	44
ไม่ชวน	112	56
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 88 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 จะชวน ส่วนวัยรุ่นอีก 112 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 จะไม่ชวน

ตารางที่ 43 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชวน	63	63	25	25
ไม่ชวน	37	37	75	75
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะชวนจำนวน 63 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 63 ไม่ชวนจำนวน 37 คน คิดเป็นอัตราซุ่มร้อยละ 37 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจชวนจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 25 และไม่ชวนจำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 75

ตารางที่ 44 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชวน	60	60	28	28
ไม่ชวน	40	40	72	72
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 44 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะชวนจำนวน 60 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 ไม่ชวนจำนวน 40 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจชวนจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 28 และไม่ชวนจำนวน 72 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 72

ตารางที่ 45 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะชวนคู่สนทนา ออกไปเที่ยวกลางวัน

การตัดสินใจ	ชาย + ห้องเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + ห้องเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ชวน	42	84	21	42	18	36	7	14
ไม่ชวน	8	16	29	58	32	64	43	86
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจชวนจำนวน 42 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 84 ไม่ชวนจำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปชวนจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 42 ไม่ชวนจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 58 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศชวนจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36 ไม่ชวนจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปชวนจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 ไม่ชวนจำนวน 43 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 86

1.2.5 การตัดสินใจต่อสถานการณ์ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 46 แสดงอัตราวัยรุ่นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกับการตัดสินใจจะชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

การตัดสินใจ	จำนวน	ร้อยละ
ชวน	76	38
ไม่ชวน	124	62
รวม	200	100.0

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นจำนวน 76 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38 จะชวนส่วนวัยรุ่นอีก 124 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 62 จะไม่ชวน

ตารางที่ 47 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง ในการตัดสินใจชวนคู่
 สันทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

การตัดสินใจ	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชวน	60	60	16	16
ไม่ชวน	40	40	84	84
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายเลือกจะชวนจำนวน 60 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 ไม่ชวนจำนวน 40 คน คิดเป็นอัตราข้อมูลร้อยละ 40 ส่วนวัยรุ่นหญิงตัดสินใจชวนจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 16 และไม่ชวนจำนวน 84 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 84

ตารางที่ 48 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป ในการตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

การตัดสินใจ	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชวน	52	52	24	24
ไม่ชวน	48	48	76	76
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกจะชวนจำนวน 52 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 52 ไม่ชวนจำนวน 48 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 48 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปตัดสินใจชวนจำนวน 24 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 24 และไม่ชวนจำนวน 76 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 76

ตารางที่ 49 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป ในการตัดสินใจจะชวนคู่สนทนา ออกไปมีเพศสัมพันธ์

การตัดสินใจ	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ชวน	38	76	22	44	14	28	2	4
ไม่ชวน	12	24	28	56	36	72	48	96
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 49 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจชวนจำนวน 38 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 76 ไม่ชวนจำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปชวนจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 ไม่ชวนจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศชวนจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ไม่ชวนจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปชวนจำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4 ไม่ชวนจำนวน 48 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 96

คำถามการวิจัยที่ 2 ค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจ

2.1 ค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในสถานการณ์ที่วัยรุ่นเลือกปฏิบัติต่อตนเอง

2.1.1 ค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม

ตารางที่ 50 แสดงอัตราค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ให้ข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา

ค่านิยม	วัยรุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	45	22.5
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	31	15.5
ค่านิยมของวัยรุ่น	124	62
รวม	200	100

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22.5 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15.5 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 124 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 62

ตารางที่ 51 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ให้ข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	17	17	28	28
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	4	4	27	27
ค่านิยมของวัยรุ่น	79	79	45	45
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 79 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 79 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 27 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45

ตารางที่ 52 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ให้ข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา

ค่านิยม	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	20	20	25	25
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	13	13	18	18
ค่านิยมของวัยรุ่น	67	67	57	57
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 13 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 67 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 67 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 57 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 57

ตารางที่ 53 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ให้ข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา

ค่านิยม	ชาย + ห้องเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + ห้องเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	6	12	11	22	14	28	14	28
ทางวัฒนธรรมและสังคม	1	2	3	6	12	24	15	30
ค่านิยมของวัยรุ่น	43	86	36	72	24	48	21	42
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 53 แสดงให้เห็นว่า วิทยุชุมชนผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 1 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 2 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 43 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 86 วิทยุชุมชนผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 วิทยุชุมชนผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 24 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 48 และวิทยุชุมชนผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 42

2.1.2 ค่านิยมที่วิทยุชุมชนนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์รับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต

ตารางที่ 54 แสดงอัตราค่านิยมที่วิทยุชุมชนนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ให้รับรัก เมื่อคู่สนทนาจีบ

ค่านิยม	วิทยุชุมชน	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	57	28.5
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	42	21
ค่านิยมของวิทยุชุมชน	101	50.5
รวม	200	100

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่า วิทยุชุมชนใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 57 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28.5 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 42 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 101 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50.5

ตารางที่ 55 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์รับรัก เมื่อคู่สนทนาจีบ

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	11	11	46	46
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	19	19	23	23
ค่านิยมของวัยรุ่น	70	70	31	31
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 11 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 19 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 70 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 70 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 46 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 46 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 31

ตารางที่ 56 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์รับรัก เมื่อคู่สนทนาจีบ

ค่านิยม	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	22	22	35	35
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	14	14	28	28
ค่านิยมของวัยรุ่น	64	64	37	37
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 64 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 35 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 35 ใช้ค่านิยม

ทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 37 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37

ตารางที่ 57 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์รับรัก เมื่อคู่สนทนาจีบ

ค่านิยม	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	2	4	9	18	20	40	26	52
ทางวัฒนธรรมและสังคม	5	10	14	28	9	18	14	28
ค่านิยมของวัยรุ่น	43	86	27	54	21	42	10	20
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 43 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 86 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 54 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 42 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 26 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 52 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20

2.1.3 ค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์รับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้

ตารางที่ 58 แสดงอัตราค่านิยมที่วิทยุร่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์จะส่งรูปลามก
อนาจารให้คู่สนทนา

ค่านิยม	วิทยุร่น	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	28	14
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	87	43.5
ค่านิยมของวิทยุร่น	85	42.5
รวม	200	100

จากตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่า วิทยุร่นใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตรา
ร้อยละ 14 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 87 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 43.5 ใช้ค่านิยม
ของวิทยุร่นจำนวน 85 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 42.5

ตารางที่ 59 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวิทยุร่นชายและวิทยุร่นหญิง กับค่านิยมที่วิทยุร่นนำมาใช้
ในการตัดสินใจในสถานการณ์จะส่งรูปลามกอนาจารให้คู่สนทนา

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	8	8	20	20
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	22	22	65	65
ค่านิยมของวิทยุร่น	70	70	15	15
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 59 แสดงให้เห็นว่า วิทยุร่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 8 คน คิดเป็น
อัตราร้อยละ 8 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 ใช้ค่า
นิยมของวิทยุร่นจำนวน 70 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 70 ส่วนวิทยุร่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรม
จำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 65 คน คิดเป็น
อัตราร้อยละ 65 ใช้ค่านิยมของวิทยุร่นจำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15

ตารางที่ 60 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวิทยุณผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวิทยุณผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วิทยุณนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์จะส่งรูปลามกอนาจารให้คู่สนทนา

ค่านิยม	วิทยุณในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วิทยุณในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	10	10	18	18
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	37	37	50	50
ค่านิยมของวิทยุณ	53	53	32	32
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่า วิทยุณผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 37 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37 ใช้ค่านิยมของวิทยุณจำนวน 53 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 53 ส่วนวิทยุณผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ใช้ค่านิยมของวิทยุณจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 32

ตารางที่ 61 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวิทยุณชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ วิทยุณชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป วิทยุณหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวิทยุณหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วิทยุณนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์จะส่งรูปลามกอนาจารให้คู่สนทนา

ค่านิยม	ชาย + ห้องเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + ห้องเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	3	6	5	10	7	14	13	26
ทางวัฒนธรรมและสังคม	5	10	17	34	32	64	33	66
ค่านิยมของวิทยุณ	42	84	28	56	11	22	4	8
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 61 แสดงให้เห็นว่า วิทยุรุ่นชายผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ใช้ค่านิยมของวิทยุรุ่นจำนวน 42 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 84 วิทยุรุ่นชายผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 ใช้ค่านิยมของวิทยุรุ่นจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 วิทยุรุ่นหญิงผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 ใช้ค่านิยมของวิทยุรุ่นจำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 และวิทยุรุ่นหญิงผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 66 ใช้ค่านิยมของวิทยุรุ่นจำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8

2.1.4 ค่านิยมที่วิทยุรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด

ตารางที่ 62 แสดงอัตราค่านิยมที่วิทยุรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด

ค่านิยม	วิทยุรุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	77	38.5
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	46	23
ค่านิยมของวิทยุรุ่น	77	38.5
รวม	200	100

จากตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่า วิทยุรุ่นใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 77 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.5 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 46 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23 ใช้ค่านิยมของวิทยุรุ่นจำนวน 77 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.5

ตารางที่ 63 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคณันด์

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	30	30	47	47
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	18	18	28	28
ค่านิยมของวัยรุ่น	52	52	25	25
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 30 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 52 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 52 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 47 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 47 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25

ตารางที่ 64 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคณันด์

ค่านิยม	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	24	24	53	53
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	17	17	29	29
ค่านิยมของวัยรุ่น	59	59	18	18
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 24 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 59 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 59 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 53 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 53 ใช้ค่านิยม

ทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 29 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18

ตารางที่ 65 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด

ค่านิยม	ชาย + ห้องเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + ห้องเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	6	12	24	48	18	36	29	58
ทางวัฒนธรรมและสังคม	5	10	13	26	12	24	16	32
ค่านิยมของวัยรุ่น	39	78	13	26	20	40	5	10
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 78 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 24 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 48 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 58 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 32 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10

2.1.5 ค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวน

ตารางที่ 66 แสดงอัตราค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อคู่สนทนาชวน

ค่านิยม	วัยรุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	67	33.5
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	67	33.5
ค่านิยมของวัยรุ่น	66	33
รวม	200	100

จากตารางที่ 66 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 67 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 33.5 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 67 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 33.5 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 66 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 33

ตารางที่ 67 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อคู่สนทนาชวน

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	24	24	43	43
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	26	26	41	41
ค่านิยมของวัยรุ่น	50	50	16	16
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 67 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 24 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 24 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 26 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 26 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 50 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 43 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 43 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 41 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 41 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 16

ตารางที่ 68 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในหอสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อคู่สนทนาชวน

ค่านิยม	วัยรุ่นในหอสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในหอสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	31	31	36	36
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	20	20	47	47
ค่านิยมของวัยรุ่น	49	49	17	17
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 68 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 31 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 49 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในหอสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 47 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 47 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17

ตารางที่ 69 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อคู่สนทนาชวน

ค่านิยม	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	8	16	16	32	23	46	20	40
ทางวัฒนธรรมและสังคม	6	12	20	40	14	28	27	54
ค่านิยมของวัยรุ่น	36	72	14	28	13	26	3	6
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 69 แสดงให้เห็นว่า วิทยุชุมชนชายผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 วิทยุชุมชนชายผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 32 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 วิทยุชุมชนหญิงผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 46 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 และวิทยุชุมชนหญิงผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 54 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6

2.2 ค่านิยมที่วิทยุชุมชนนำมาใช้ในสถานการณ์ที่วิทยุชุมชนเลือกปฏิบัติต่อผู้อื่น

2.2.1 ค่านิยมที่วิทยุชุมชนนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์โศกคุณสนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง

ตารางที่ 70 แสดงอัตราค่านิยมที่วิทยุชุมชนนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์โศกคุณสนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ค่านิยม	วิทยุชุมชน	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	24	12
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	88	44
ค่านิยมของวิทยุชุมชน	88	44
รวม	200	100

จากตารางที่ 70 แสดงให้เห็นว่า วิทยุชุมชนใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 24 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 88 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 88 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44

ตารางที่ 71 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์โกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	9	9	15	15
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	37	37	51	51
ค่านิยมของวัยรุ่น	54	54	34	34
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 71 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 9 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 9 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 37 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 54 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 54 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 15 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 51 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 51 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 34 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34

ตารางที่ 72 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์โกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ค่านิยม	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	10	10	14	14
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	41	41	47	47
ค่านิยมของวัยรุ่น	49	49	39	39
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 72 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 41 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 41 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 49 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 ใช้ค่านิยม

ทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 47 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 47 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 39

ตารางที่ 73 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์โกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

ค่านิยม	ชาย + ห้องเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + ห้องเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	2	4	7	14	8	16	7	14
ทางวัฒนธรรมและสังคม	16	32	21	42	25	50	26	52
ค่านิยมของวัยรุ่น	32	64	22	44	17	34	17	34
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 73 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 32 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 42 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 26 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 52 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34

2.2.2 ค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ

ตารางที่ 74 แสดงอัตราค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ

ค่านิยม	วัยรุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	29	14.5
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	55	27.5
ค่านิยมของวัยรุ่น	116	58
รวม	200	100

จากตารางที่ 74 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 14.5 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 55 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 27.5 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 116 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 58

ตารางที่ 75 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	6	6	23	23
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	16	16	39	39
ค่านิยมของวัยรุ่น	78	78	38	38
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 75 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 6 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 16 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 78 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 78 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 23 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 23 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 39 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 38 คน คิดเป็นอัตรา ร้อยละ 38

ตารางที่ 76 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ

ค่านิยม	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	10	10	19	19
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	21	21	34	34
ค่านิยมของวัยรุ่น	69	69	47	47
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 76 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 69 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 69 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 19 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 34 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 47 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 47

ตารางที่ 77 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ

ค่านิยม	ชาย + ห้องเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + ห้องเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	0	0	6	12	10	20	13	26
ทางวัฒนธรรมและสังคม	4	8	12	24	17	34	22	44
ค่านิยมของวัยรุ่น	46	92	32	64	23	46	15	30
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 77 แสดงให้เห็นว่า วิทยุชุมชนผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 0 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 0 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 46 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 92 วิทยุชุมชนผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 12 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 วิทยุชุมชนผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 46 และวิทยุชุมชนผู้สื่อข่าวในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30

2.2.3 ค่านิยมที่วิทยุชุมชนนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา
ถ้ามีรูปลามกอนาจาร

ตารางที่ 78 แสดงอัตราค่านิยมที่วิทยุชุมชนนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา

ค่านิยม	วิทยุชุมชน	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	38	19
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	121	60.5
ค่านิยมของวิทยุชุมชน	41	20.5
รวม	200	100

จากตารางที่ 78 แสดงให้เห็นว่า วิทยุชุมชนใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 38 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 19 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 121 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60.5 ใช้ค่านิยมของวิทยุชุมชนจำนวน 41 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20.5

ตารางที่ 79 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	17	17	21	21
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	49	49	72	72
ค่านิยมของวัยรุ่น	34	34	7	7
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 79 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 49 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 34 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 72 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 7

ตารางที่ 80 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา

ค่านิยม	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	16	16	22	22
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	56	56	65	65
ค่านิยมของวัยรุ่น	28	28	13	13
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 80 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 56 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 ใช้ค่านิยม

ทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 65 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 65 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 13

ตารางที่ 81 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา

ค่านิยม	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	10	20	7	14	6	12	15	30
ทางวัฒนธรรมและสังคม	17	34	32	64	39	78	33	66
ค่านิยมของวัยรุ่น	23	46	11	22	5	10	2	4
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 81 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 10 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 46 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 7 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 14 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 78 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 5 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 10 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 66 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 2 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 4

2.2.4 ค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์นี้ที่คู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ

ตารางที่ 82 แสดงอัตราค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์นี้คู่สนทนาออกไป
เที่ยวกลางคืน

ค่านิยม	วัยรุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	65	32.5
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	49	24.5
ค่านิยมของวัยรุ่น	86	43
รวม	200	100

จากตารางที่ 82 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 65 คน คิดเป็นอัตรา
ร้อยละ 32.5 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24.5 ใช้ค่า
นิยมของวัยรุ่นจำนวน 86 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 43

ตารางที่ 83 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้
ในการตัดสินใจในสถานการณ์นี้คู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	20	20	45	45
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	17	17	32	32
ค่านิยมของวัยรุ่น	63	63	23	23
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 83 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 20 คน คิดเป็น
อัตราร้อยละ 20 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17 ใช้ค่า
นิยมของวัยรุ่นจำนวน 63 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 63 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรม
จำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 32 คน คิดเป็น
อัตราร้อยละ 32 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 23 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 23

ตารางที่ 84 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในหอสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์นี้ที่คู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน

ค่านิยม	วัยรุ่นในหอสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในหอสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	25	25	40	40
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	17	17	32	32
ค่านิยมของวัยรุ่น	58	58	28	28
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 84 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 17 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 58 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 58 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในหอสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 40 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 32 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 28 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28

ตารางที่ 85 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในหอสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์นี้ที่คู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน

ค่านิยม	ชาย + หอเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + หอเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	6	12	14	28	19	38	26	52
ทางวัฒนธรรมและสังคม	3	6	14	28	14	28	18	36
ค่านิยมของวัยรุ่น	41	82	22	44	17	34	6	12
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 85 แสดงให้เห็นว่า วิทยาลัยชายผู้สื่อสารในท้องถิ่นเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 41 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 82 วิทยาลัยชายผู้สื่อสารในท้องถิ่นเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 วิทยาลัยหญิงผู้สื่อสารในท้องถิ่นเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 14 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 และวิทยาลัยหญิงผู้สื่อสารในท้องถิ่นเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 26 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 52 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 36 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 6 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 12

2.2.5 ค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

ตารางที่ 86 แสดงอัตราค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจต่อสถานการณ์ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

ค่านิยม	วัยรุ่น	
	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	48	24
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	74	37
ค่านิยมของวัยรุ่น	78	39
รวม	200	100

จากตารางที่ 86 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 48 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 74 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 78 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 39

ตารางที่ 87 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

ค่านิยม	ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	19	19	29	29
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	21	21	53	53
ค่านิยมของวัยรุ่น	60	60	18	18
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 87 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 19 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 19 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 60 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 ส่วนวัยรุ่นหญิงใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 29 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 53 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 53 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 18 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 18

ตารางที่ 88 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

ค่านิยม	วัยรุ่นในห้องสนทนาเรื่องเพศ		วัยรุ่นในห้องสนทนาทั่วไป	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่านิยมทางศีลธรรม	21	21	27	27
ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม	26	26	48	48
ค่านิยมของวัยรุ่น	53	53	25	25
รวม	100	100	100	100

จากตารางที่ 88 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 21 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 26 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 53 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 53 ส่วนวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 27 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 27 ใช้ค่านิยม

ทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 48 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 48 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25

ตารางที่ 89 แสดงอัตราเปรียบเทียบระหว่างวัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป กับค่านิยมที่วัยรุ่นนำมาใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

ค่านิยม	ชาย + ห้องเพศ		ชาย + ทั่วไป		หญิง + ห้องเพศ		หญิง + ทั่วไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ทางศีลธรรม	8	16	11	22	13	26	16	32
ทางวัฒนธรรมและสังคม	4	8	17	34	22	44	31	62
ค่านิยมของวัยรุ่น	38	76	22	44	15	30	3	6
รวม	50	100	50	100	50	100	50	100

จากตารางที่ 89 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 8 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 16 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 8 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 38 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 76 วัยรุ่นชายผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 11 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 22 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 วัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 13 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 22 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 15 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 และวัยรุ่นหญิงผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปใช้ค่านิยมทางศีลธรรมจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 32 ใช้ค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคมจำนวน 31 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 62 ใช้ค่านิยมของวัยรุ่นจำนวน 3 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 6

สมมติฐานที่ 1

เพศและประเภทห้องสนทนาที่แตกต่างกันจะมีผลทำให้การเลือกตัดสินใจปฏิบัติต่อตนเอง และผู้อื่นในแต่ละสถานการณ์ดังนี้คือ

ตารางที่ 90 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ

สถานการณ์	ชาย				หญิง				Sig
	ใช่	%	ไม่ใช่	%	ใช่	%	ไม่ใช่	%	
วัยรุ่นจะให้ข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา	78	62	22	30	48	38	52	70	0.000*
วัยรุ่นจะรับรัก เมื่อมีคนจีบ	71	69	29	30	32	31	68	70	0.000*
วัยรุ่นจะรับรูปลามกอนาจาร	71	80	29	25	17	20	83	75	0.000*
วัยรุ่นจะไปเที่ยวกลางคืน เมื่อถูกชวน	55	69	45	37.5	25	31	75	62.5	0.000*
วัยรุ่นจะไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อถูกชวน	50	76	50	37	16	24	84	63	0.000*
วัยรุ่นจะโกหกข้อมูลส่วนตัวของตนเอง	61	55	39	45	50	45	50	55	0.118
วัยรุ่นจะจีบคู่สนทนา ถ้ารู้สึกชอบ	79	63	21	28	46	37	54	72	0.000*
วัยรุ่นจะส่งรูปลามกอนาจาร	35	82	65	41.5	8	18	92	58.5	0.000*
วัยรุ่นจะชวนคู่สนทนาไปเที่ยวกลางคืน	63	71.5	37	33	25	28.5	75	67	0.000*
วัยรุ่นจะชวนคู่สนทนาไปมีเพศสัมพันธ์	60	79	40	32	16	21	84	68	0.000*

จากตารางที่ 90 จะเห็นว่า

สถานการณ์ตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถามโดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 38 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 62 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 88 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 36

สถานการณ์ตัดสินใจรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ตโดย เพศชายตัดสินใจจะรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 69 สำหรับเพศหญิงตัดสินใจจะรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน 32 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 31 ส่วนเพศชายตัดสินใจจะไม่รับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต

เป็นจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 สำหรับเพศหญิงตัดสินใจจะไม่รับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน 68 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 70

สถานการณ์ตัดสินใจรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้โดย เพศชายตัดสินใจจะรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ เป็นจำนวน 71 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 80 เพศหญิงตัดสินใจจะรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ เป็นจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 ส่วนเพศชายตัดสินใจจะไม่รับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ เป็นจำนวน 29 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25 เพศหญิงตัดสินใจจะไม่รับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ เป็นจำนวน 83 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 75

สถานการณ์ตัดสินใจไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัดโดย เพศชายตัดสินใจออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด เป็นจำนวน 55 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 69 เพศหญิงตัดสินใจออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด เป็นจำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 31 ส่วนเพศชายตัดสินใจไม่ออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด เป็นจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37.5 เพศหญิงตัดสินใจไม่ออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด เป็นจำนวน 75 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 62.5

สถานการณ์ตัดสินใจไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวน ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวนโดย เพศชายตัดสินใจออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวนเป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 76 เพศหญิงตัดสินใจออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 16 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 24 ส่วนเพศชายตัดสินใจไม่ออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวนเป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37 เพศหญิงตัดสินใจไม่ออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 84 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 63

สถานการณ์ตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง ค่า Significant = 0.118 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเองโดย เพศชายตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เป็นจำนวน 61 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 55 เพศหญิงตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับ

กับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45 ส่วนเพศชายตัดสินใจไม่
 โทหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เป็นจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 45 เพศ
 หญิงตัดสินใจไม่โทหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เป็นจำนวน 50 คน คิดเป็นอัตรา
 ร้อยละ 55

สถานการณ์ตัดสินใจจับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ ค่า Significant =
 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทเพศ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ
 จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอโดย เพศชายตัดสินใจจับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิด
 ความรู้สึกชอบพอ เป็นจำนวน 79 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 63 เพศหญิงตัดสินใจจับคู่สนทนา เมื่อ
 คุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ เป็นจำนวน 46 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37 ส่วนเพศชายตัดสินใจไม่
 จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ เป็นจำนวน 21 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 เพศ
 หญิงตัดสินใจไม่จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ เป็นจำนวน 54 คน คิดเป็นอัตรา
 ร้อยละ 72

สถานการณ์ตัดสินใจส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจาร ค่า
 Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทเพศ มีความสัมพันธ์
 กับการตัดสินใจส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจารโดย เพศชายตัดสินใจส่ง
 รูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจาร เป็นจำนวน 35 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 82
 เพศหญิงตัดสินใจส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจาร เป็นจำนวน 8 คน คิด
 เป็นอัตราร้อยละ 18 ส่วนเพศชายตัดสินใจไม่ส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามก
 อนาจาร เป็นจำนวน 65 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 41.5 เพศหญิงตัดสินใจไม่ส่งรูปลามกอนาจารไป
 ให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจาร เป็นจำนวน 92 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 58.5

สถานการณ์ตัดสินใจนัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ ค่า
 Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการตัด
 ใจนัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบโดย เพศชายตัดสินใจนัดคู่
 สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ เป็นจำนวน 63 คน คิดเป็นอัตราร้อย
 ละ 71.5 เพศหญิงตัดสินใจนัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ เป็น
 จำนวน 25 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 28.5 ส่วนเพศชายตัดสินใจไม่นัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลาง
 คืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ เป็นจำนวน 37 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 33 เพศหญิงตัดสินใจไม่

ใจนัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ เป็นจำนวน 75 คน คิดเป็น อัตราร้อยละ 67

สถานการณ์ตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์ ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์โดย เพศชายตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 60 คน คิดเป็น อัตราร้อยละ 79 เพศหญิงตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 16 คน คิดเป็น อัตราร้อยละ 21 ส่วนเพศชายตัดสินใจไม่ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 40 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 32 เพศหญิงตัดสินใจไม่ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 84 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 68

ตารางที่ 91 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทห้องสนทนากับการตัดสินใจในสถานการณ์ต่างๆ

สถานการณ์	ห้องสนทนาเรื่องเพศ				ห้องสนทนาเรื่องทั่วไป				Sig
	ใช่	%	ไม่ใช่	%	ใช่	%	ไม่ใช่	%	
วัยรุ่นจะให้ข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนา	67	53	33	44.5	59	47	41	55.5	0.241
วัยรุ่นจะรักใคร่ เมื่อมีคนจีบ	64	62	36	37	39	38	61	63	0.000*
วัยรุ่นจะรับรูปลามกอนาจาร	55	62.5	45	40	33	37.5	67	60	0.002*
วัยรุ่นจะไปเที่ยวกลางคืน เมื่อถูกชวน	60	75	40	33	20	25	80	67	0.000*
วัยรุ่นจะไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อถูกชวน	49	74	51	38	17	26	83	62	0.000*
วัยรุ่นจะโกหกข้อมูลส่วนตัวของตนเอง	55	49.5	45	50.5	56	50.5	44	49.5	0.887
วัยรุ่นจะจีบคู่สนทนา ถ้ารู้สึกชอบ	74	60	26	40	51	40	49	60	0.001*
วัยรุ่นจะส่งรูปลามกอนาจาร	30	60	70	35	13	40	87	65	0.003*
วัยรุ่นจะชวนคู่สนทนาไปเที่ยวกลางคืน	60	68	40	35	28	32	72	65	0.000*
วัยรุ่นจะชวนคู่สนทนาไปมีเพศสัมพันธ์	60	79	40	32	16	21	84	68	0.000*

จากตารางที่ 91 จะเห็นว่าในสถานการณ์ที่จะตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม ค่า Significant = 0.241 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถามโดย ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม

เป็นจำนวน 67 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 53 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม เป็นจำนวน 59 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 47 สำหรับผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม เป็นจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 44.5 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจไม่ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม เป็นจำนวน 41 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 55.5

ในสถานการณ์ที่จะตัดสินใจรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ตโดย ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจจะรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน 64 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 62 สำหรับผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจจะรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน 39 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38 ส่วนผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจจะไม่รับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน 36 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37 สำหรับผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจจะไม่รับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต เป็นจำนวน 61 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 63

ในสถานการณ์ที่จะตัดสินใจรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ ค่า Significant = 0.002 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้โดย ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจจะรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ เป็นจำนวน 55 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 62.5 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจจะรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ เป็นจำนวน 33 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 37.5 ส่วนผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจจะไม่รับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ เป็นจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจจะไม่รับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ เป็นจำนวน 67 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60

ในสถานการณ์ที่จะตัดสินใจไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนาที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัดโดย ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด เป็นจำนวน 60 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 75 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด เป็นจำนวน 20 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 25 ส่วนผู้สื่อสารห้อง

สนทนาเรื่องเพศตัดสินใจไม่ออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด เป็นจำนวน 40 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 33 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจไม่ออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด เป็นจำนวน 80 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 67

ในสถานการณ์ที่จะตัดสินใจไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวน ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวนโดย ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวนเป็นจำนวน 49 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 74 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 17 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 26 ส่วนผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจไม่ออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวนเป็นจำนวน 51 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 38 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจไม่ออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 83 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 62

ในสถานการณ์ที่จะตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง ค่า Significant = 0.887 มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนา ไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเองโดย ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เป็นจำนวน 55 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 49.5 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เป็นจำนวน 56 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50.5 ส่วนผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจไม่โกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เป็นจำนวน 45 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 50.5 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจไม่โกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง เป็นจำนวน 44 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 49.5

ในสถานการณ์ที่จะตัดสินใจจีบคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ ค่า Significant = 0.001 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนา มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจจีบคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอโดย ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจจีบคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ เป็นจำนวน 74 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจจีบคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ เป็นจำนวน 51 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ส่วนผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องเพศตัดสินใจไม่จีบคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ เป็นจำนวน 26 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 ผู้สื่อสาร

ร้อยละ 32 ผู้สื่อสารห้องสนทนาเรื่องทั่วไปตัดสินใจไม่ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์ เป็นจำนวน 84 คน คิดเป็นอัตราร้อยละ 68

สมมติฐานที่ 2

เพศและประเภทห้องสนทนาที่แตกต่างกันจะมีผลทำให้การเลือกใช้หลักค่านิยมแตกต่างกันดังนี้

ตารางที่ 92 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเลือกใช้หลักค่านิยมในสถานการณ์ต่างๆ

สถานการณ์	ชาย						หญิง						Sig
	ศีลธรรม		วัฒนธรรม		วัยรุ่น		ศีลธรรม		วัฒนธรรม		วัยรุ่น		
	จน	%	จน	%	จน	%	จน	%	จน	%	จน	%	
ให้ข้อมูลส่วนตัว	17	38	4	12	79	64	28	62	27	88	45	36	0.000*
รับรัก เมื่อคนจีบ	11	19	19	45	70	70	46	81	23	55	31	30	0.000*
รับรูปลามกอนาจาร	8	28	22	25	70	82	20	72	65	75	15	18	0.000*
ไปที่เยวกลางคืน	30	38	18	40	52	68	47	62	28	60	25	32	0.000*
รับไปมีเพศสัมพันธ์	24	35	26	38	50	75	43	65	41	62	16	25	0.000*
โกหกข้อมูลส่วนตัว	9	37.5	37	42	54	61	15	62.5	51	58	34	39	0.016*
จีบคู่สนทนา	6	20	16	30	78	67	23	80	39	70	38	33	0.000*
ส่งรูปลามกอนาจาร	17	45	49	40	34	82	21	55	72	60	7	18	0.000*
ชวนไปที่เยวกลางคืน	20	30	17	35	63	73	45	70	32	65	23	27	0.000*
ชวนมีเพศสัมพันธ์	19	40	21	28	60	77	29	60	53	72	18	23	0.000*

จากตาราง 92 จะเห็นว่าในสถานการณ์ตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถามโดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 38 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 12 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 62 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม

คิดเป็นอัตราร้อยละ 88 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 36

ในสถานการณ์ตัดสินใจรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ตโดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 19 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 81 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 45 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 55 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 70 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 30

ในสถานการณ์ตัดสินใจรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้โดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 25 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 75 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 82 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 18

ในสถานการณ์ตัดสินใจไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัดโดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 38 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 62 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 18 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 68 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 32

ในสถานการณ์ตัดสินใจไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวน ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจออกไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวนโดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 35 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 65 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม

คิดเป็นอัตราร้อยละ 38 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 62 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 75 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 25

ในสถานการณ์ตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง ค่า Significant = 0.016 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจโกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเองโดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 37.5 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 62.5 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 42 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 58 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 61 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 39

ในสถานการณ์ตัดสินใจจับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทเพศ มีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจจับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอโดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 20 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 80 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 70 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 67 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 33

ในสถานการณ์ตัดสินใจส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจาร ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทเพศ มีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจารโดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 45 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 55 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 82 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 18

ในสถานการณ์ตัดสินใจนัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจนัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบโดย

เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 30 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 70 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 35 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 65 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 73 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 27

ในสถานการณ์ตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์ ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าเพศมีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์โดย เพศชายเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 40 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 60 เพศชายเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 28 เพศหญิงเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 72 และเพศชายเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 77 เพศหญิงเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 23

ตารางที่ 93 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเลือกใช้หลักค่านิยมในสถานการณ์ต่างๆ

สถานการณ์	ห้องสนทนาเรื่องเพศ						ห้องสนทนาเรื่องทั่วไป						Sig
	ศีลธรรม		วัฒนธรรม		วัยรุ่น		ศีลธรรม		วัฒนธรรม		วัยรุ่น		
	จน	%	จน	%	จน	%	จน	%	จน	%	จน	%	
ให้ข้อมูลส่วนตัว	20	44	13	42	67	54	25	56	18	58	57	46	0.338
รับรัก เมื่อคนจีบ	22	38.5	14	34	64	64	35	61.5	28	66	37	36	0.001*
รับรูปลามกอนาจาร	10	35	37	43	53	62	18	65	50	57	32	38	0.009*
รับไปเที่ยวกลางคืน	24	31	17	37	59	77	53	69	29	63	18	23	0.000*
รับไปมีเพศสัมพันธ์	31	46	20	30	49	74	36	54	47	70	17	26	0.000*
โกหกข้อมูลส่วนตัว	10	42	41	56	49	56	14	58	47	54	39	54	0.331
จีบคู่สนทนา	10	35	21	38	69	60	19	65	34	62	47	40	0.007*
ส่งรูปลามกอนาจาร	16	42	56	46	28	68	22	58	65	54	13	32	0.029*
ชวนเที่ยวกลางคืน	25	38.5	17	34	58	67	40	61.5	32	66	28	33	0.000*
ชวนมีเพศสัมพันธ์	21	44	26	35	53	67	27	56	48	65	25	33	0.000*

จากตารางที่ 93 จะเห็นว่าในสถานการณ์ตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม ค่า Significant = 0.338 มากกว่าระดับนัยสำคัญ

0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนาไม่มีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถามโดย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 44 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 56 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 42 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 58 และผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 54 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 46

ในสถานการณ์ตัดสินใจรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต ค่า Significant = 0.001 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนาไม่มีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจรับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ตโดย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 38.5 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 61.5 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 34 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 66 และผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 64 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 36

ในสถานการณ์ตัดสินใจรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้ ค่า Significant = 0.009 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนาไม่มีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจรับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้โดย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 35 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมทางศีลธรรม คิดเป็นอัตราร้อยละ 65 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 43 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมทางวัฒนธรรมและสังคม คิดเป็นอัตราร้อยละ 57 และผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 62 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 38

ในสถานการณ์ตัดสินใจไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด ค่า Significant = 0.000 น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงให้เห็นว่าประเภทห้องสนทนาไม่มีความสัมพันธ์กับหลักจริยธรรมที่ใช้ตัดสินใจออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัดโดย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมทางศีล

เป็นอัตราร้อยละ 65 และผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 67 ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปเลือกค่านิยมของวัยรุ่น คิดเป็นอัตราร้อยละ 33

ผลการวิจัย ตอนที่ 2

ผู้วิจัยได้เปิดห้องสนทนาขึ้นชื่อห้อง #ทำวิจัยอยู่ เพื่อให้กลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ได้เข้ามาในห้องสนทนา และทำการสัมภาษณ์เชิงลึกเชิงกลุ่ม โดยกำหนดกลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ไว้ 4 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน รวมเป็นจำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด 20 คน

อุปสรรคของการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มวัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาคือ กลุ่มวัยรุ่นในห้องสนทนาเป็นสังคมที่ปิดกั้นตนเองจากโลกจริง กล่าวคือ จะไม่ยอมให้คนจากโลกจริงเข้าไปศึกษาหรือร่วมเป็นสมาชิกในโลกเสมือนจริงในห้องสนทนาได้ เมื่อผู้วิจัยได้เข้าไปในห้องสนทนา และประกาศตัวเองว่าเป็นผู้วิจัย ตัวผู้วิจัยจะถูก kick เตะออกไปจากห้อง หรือโดน ban จากผู้เฝ้าห้อง (aop) จนไม่สามารถเข้าห้องสนทนานั้นได้ บางครั้ง ผู้วิจัยถูก nuke จากสมาชิกวัยรุ่นในห้องสนทนาเองจนคอมพิวเตอร์เป็นสีฟ้า ไม่สามารถใช้คอมพิวเตอร์ต่อไปได้ ต้องปิดเครื่องคอมพิวเตอร์และเปิดใหม่

ต่อมาผู้วิจัยได้เริ่มเข้าไปในห้องสนทนา และทำความสนิทสนมกับอดีต aop ของห้อง ม.กรุงเทพ จนในที่สุด ผู้วิจัยก็ได้อดีต aop ของห้อง ม.กรุงเทพ ช่วยติดต่อสมาชิกในห้องสนทนาอื่นๆ ที่สามารถจะเข้ามาให้สัมภาษณ์ได้ ซึ่งจะนัดวันและเวลาดังกล่าวประมาณ 1 สัปดาห์ก่อนที่จะมีการสัมภาษณ์กลุ่มเชิงลึก

ในขณะการสัมภาษณ์กลุ่มเชิงลึกในห้องสนทนา #ทำวิจัยอยู่ ผู้วิจัยไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ถูกสัมภาษณ์ เนื่องจาก ผู้ถูกสัมภาษณ์ขาดสมาธิที่จะสนทนากับผู้วิจัย แต่กลับไปสนทนาอยู่กับเพื่อนสมาชิกคนอื่นๆ ในห้องสนทนา แต่ขณะเดียวกันก็ไม่ยอมที่จะออกมาพบกันในโลกความจริงเพื่อให้สัมภาษณ์กลุ่มเชิงลึก โดยมีเหตุผลว่าไม่มีความจำเป็น ซึ่งผู้วิจัยได้รับข้อมูลจากอดีต aop ห้อง ม.กรุงเทพว่า วัยรุ่นผู้สื่อสารในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่จะมีชีวิตแบบต่างคนต่างอยู่ในโลกความจริง บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตก็จะช่วยเหลือกันเฉพาะเรื่องคอมพิวเตอร์ หรือสิ่งที่ช่วยเหลือได้บนอินเทอร์เน็ตเท่านั้น และข้อจำกัดอีกประการหนึ่งของการสัมภาษณ์กลุ่มเชิงลึกในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตคือ ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะปรากฏเป็นตัวอักษร ซึ่งผู้ถูกวิจัยจะพิมพ์สั้นๆ โดยไม่อธิบายรายละเอียด

ทั้งนี้จากการสอบถาม aop ของห้อง ม.กรุงเทพ เพิ่มเติม ทำให้ผู้วิจัยพบว่า วิทยาลัยพบว่า วิทยาลัยในห้องสนทนาไม่ต้องการให้คนอื่นที่ไม่ใช่สมาชิกไปรบกวนสังคมในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของเขา เนื่องจากสื่อมวลชนได้ลงข่าวเกี่ยวกับการใช้ห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในด้านที่ไม่ดีไว้หลายอย่าง เช่น การขายบริการทางเพศ หรือการแสวงหาความสัมพันธ์ทางเพศ แต่จากการสังเกตการณ์ในห้องสนทนา ผู้วิจัยได้พบว่า ในห้องสนทนาจะมีการประกาศขายบริการ และประกาศแสวงหาความสัมพันธ์ทางเพศกันอย่างโจ่งแจ้ง

ผู้วิจัยสังเกตว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่ที่เข้ามาสนทนากันในห้องสนทนาจะไม่ได้เล่นห้องสนทนาเฉพาะในห้องสนทนาเรื่องเพศ หรือห้องสนทนาเรื่องทั่วไปห้องใดห้องหนึ่ง แต่จะมีลักษณะของการใช้ห้องสนทนาร่วมกันคือ วิทยาลัยคนหนึ่งจะเข้าทั้งห้องสนทนาเรื่องเพศ และห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

การสัมภาษณ์กลุ่มเชิงลึกนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มผู้ถูกสัมภาษณ์ออกเป็น 4 กลุ่ม ตามประเภทของเพศและประเภทของห้องสนทนาที่กลุ่มตัวอย่างเข้าไปสื่อสารดังนี้คือ

กลุ่มที่ 1 คือ กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ สมาชิกในกลุ่มที่ 1 ได้แก่ gokung, HaRry18, WJK, soluna911 และ AsiTo

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป สมาชิกในกลุ่มที่ 2 ได้แก่ Jackkichan, leomon20, kable, DasKosiuZ และ acsboys

กลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ สมาชิกในกลุ่มที่ 3 ได้แก่ ^^girl, kyliemin, JhA17, [Kiky]20 และ nognfai

กลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป สมาชิกในกลุ่มที่ 4 ได้แก่ Rat17, BritneySpare, ^linko, Jaikoo และ Sunita

ผลการสัมภาษณ์กลุ่มเชิงลึก

1. เหตุที่วิทยาลัยเข้ามาใช้ห้องสนทนา

กลุ่มที่ 1 เพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. หาเพื่อนใหม่, หาเพื่อนคุย, หาคคนรัก
2. ติดห้องสนทนา บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพราะห้องสนทนาเป็นสังคมในฝัน

กลุ่มที่ 2 เพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ติดห้องสนทนา บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพราะเพื่อนในห้องสนทนาจริงใจกว่าเพื่อนในโลกจริง มีความเป็นส่วนตัว เลือกได้ว่าจะสนทนากับใคร

กลุ่มที่ 3 เพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. หาเพื่อน, หาคคนรัก
2. สนทนาได้ครั้งละหลายคน
3. ติดห้องสนทนา บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

กลุ่มที่ 4 เพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. อยากรสนทนา
2. หาเพื่อน
3. ติดห้องสนทนา บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

สรุปได้ว่าเหตุที่วัยรุ่นเข้ามาใช้ห้องสนทนาเพราะ เข้ามาหาเพื่อน หาคคนรัก หรือหาคู่สนทนาอื่นๆ และวัยรุ่นมีลักษณะติดห้องสนทนาเพราะห้องสนทนาเป็นสังคมในฝัน ที่ให้ความเป็นส่วนตัว ที่วัยรุ่นจะเลือกคุยกับใครก็ได้

2. วัยรุ่นได้อะไรจากการเข้าสนทนาในห้องสนทนา

กลุ่มที่ 1 เพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. เรียนรู้คนในอีกสังคม
2. ได้เพื่อนใหม่

กลุ่มที่ 2 เพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ได้เพื่อน, คคนรัก
2. ได้ความรู้ เพราะในห้องสนทนามีคนเก่งคอมพิวเตอร์อยู่มาก

กลุ่ม 3 เพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ได้รู้จักวิถีชีวิตในสังคม
2. ได้ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์
3. ใช้ประชุมทำรายงาน

กลุ่ม 4 เพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ได้เพื่อน
2. ได้ความรู้ใหม่
3. รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับคนในสังคม

สรุปได้ว่าวัยรุ่นจะได้เพื่อน คนรัก หรือได้ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์จากการเข้าใช้ห้องสนทนา เพราะห้องสนทนามีคนเก่งคอมพิวเตอร์ และห้องสนทนาช่วยให้วัยรุ่นปรับตัวเข้ากับคนในสังคมได้

3. ห้องสนทนาสามารถความสัมพันธ์เหมือนในโลกจริงหรือไม่

กลุ่มที่ 1 เพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. เป็นอีกสังคมในโลกจริง

กลุ่มที่ 2 เพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. สนทนาจบก็ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่มีการสนทนาต่อให้เสียเวลาแตกต่างจากโลกจริง
2. อยากสนทนากับใครก็สนทนา ถ้าไม่อยากจะสนทนาก็ไม่ต้องเข้าไปสนทนาหรือตอบ ต่างจากโลกจริงที่เมื่อรู้จักกันครั้งหนึ่งแล้ว ถึงจะไม่ได้อยากสนทนา แต่ก็ต้องมีการยิ้มให้บ้าง

กลุ่ม 3 เพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. อยากสนทนากับใครก็สนทนา ต่างจากโลกจริง
2. ต่างจากโลกจริงเพราะไม่มีความจริงใจให้กัน ส่วนใหญ่จะโกหกกันและกัน
3. ต่างกับโลกจริงที่สามารถเป็นตัวของตัวเอง หรือระบายอะไรได้เต็มที่

กลุ่ม 4 เพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ถ้าคู่สนทนามีความจริงใจ โลกจริงกับในห้องสนทนาก็เหมือนกัน แต่ในห้องสนทนาเป็นเพียงแค่ตัวหนังสือ เอาอะไรกับมันมากมาย ใครจะพิมพ์อะไรก็ได้

สรุปได้ดังนี้คือ วิทยุเห็นว่าโลกจริงกับโลกในห้องสนทนาจะแตกต่างกันเพราะในห้องสนทนาไม่มีความจริงใจให้กัน เป็นเพียงแค่ตัวหนังสือที่ใครอยากพิมพ์อะไรก็ได้ ต่างกับโลกจริง เพราะ ในโลกจริงวิทยุไม่สามารถเป็นตัวของตัวเองหรือระบายอะไรได้เต็มที่

4. แสดงความคิดเห็นต่อสถานการณ์ต่างๆ ดังนี้

4.1 สถานการณ์ที่วิทยุเลือกปฏิบัติต่อตนเอง

- 4.1.1 ให้ข้อมูลส่วนตัวของตนเองได้แก่ ชื่อ อายุ เบอร์โทรศัพท์ และรูปถ่าย เมื่อมีคนถาม

กลุ่มที่ 1 เพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. สามารถให้ข้อมูลส่วนตัวกับคู่สนทนาได้ ไม่เห็นจะเป็นอะไร แต่ก็ขึ้นอยู่กับคนที่คุยด้วยว่าเราควรจะเปิดเผยได้มากน้อยเพียงใด
2. ถ้าโกหกไปแล้ว ในอนาคตได้มาเจอกันแล้วอาจจะทำให้เสียความรู้สึก
3. ผู้หญิงจะหยิ่ง กลัวพ่อแม่และตามสังคมไทย ผู้หญิงจะถูกมองไม่ดี จึงไม่ให้ข้อมูล

กลุ่มที่ 2 เพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ให้ข้อมูลได้ แต่จะโกหกหรือไม่นั้นเป็นอีกหนึ่ง
2. ถ้ากำลังอารมณ์ดีหรืออยากจีบเป็นคนรัก ก็คงจะให้ข้อมูลไปได้ง่ายๆ แต่ถ้าอารมณ์ไม่ดีหรืออยากแกล้งใคร คงไม่ให้ข้อมูล
3. ผู้ชายกับผู้หญิงไม่เหมือนกันอยู่แล้ว โดยผู้ชายไม่ค่อยคิดมาก เปิดเผย แต่ผู้หญิงจะระวังตัวในเรื่องการให้ข้อมูล

กลุ่ม 3 เพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ผู้หญิงไม่ควรจะให้ข้อมูลเพราะไม่รู้จะโดนแกล้งอะไรบ้าง และโดนพ่อแม่ตำหนิ
2. ผู้ชายแต่งข้อมูลขึ้นมาเพื่อมาหลอกให้ผู้หญิงชอบ
3. ผู้หญิงเองมีข้อมูลอะไรก็ควรจะเก็บไว้บ้าง ถ้าบอกทุกอย่างไปหมดแล้วก็จะขาดความน่าสนใจ ต้องเก็บไว้ให้ผู้ชายค้นหาบ้าง

4. ผู้หญิงต้องรู้จักรักษาวลสงวนตัว
5. ผู้หญิงมีความรอบคอบกว่าผู้ชาย จะทำอะไร ก็มักจะคิดละเอียดกว่า ถ้าจะให้ข้อมูลก็ต้องมั่นใจว่าคนให้ไปเป็นคนดี

กลุ่ม 4 เพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ให้ข้อมูลได้ ขึ้นอยู่กับว่าเป็นข้อมูลอะไร
2. บางข้อมูลก็ให้ไม่ได้จริงๆ ก็อาจจะไปเอาข้อมูลของคนอื่นมาให้
3. ผู้ชายทำอะไรก็ไม่เสียหาย ในขณะที่ผู้หญิงทำอะไรต้องคิดให้รอบคอบ จะคิดถึงแต่ตัวเองไม่ได้ ต้องนึกถึงครอบครัว โดยเฉพาะพ่อแม่ เพราะอาจจะเป็นเรื่องแปลกที่ลูกสาวเรียนโรงเรียนหญิงล้วนแต่มีเพื่อนผู้ชาย พ่อแม่อาจจะงง
4. ผู้ชายถ้ามีเพื่อนผู้หญิงกลับถูกมองว่าดี มีมนุษยสัมพันธ์

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า อาจจะให้ข้อมูลส่วนตัวที่โกหกไป และพบว่ามีความแตกต่างระหว่างวัยรุ่นชายกับวัยรุ่นหญิงคือ วัยรุ่นชายให้ข้อมูลไปก็ไม่เสียหาย แต่วัยรุ่นหญิงต้องระมัดระวัง เพราะอาจจะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของครอบครัว

4.1.2 สถานการณ์จะรับรักหรือไม่รับรักเมื่อมีคนมาจีบในอินเทอร์เน็ต

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ขอคบกันเป็นเพื่อนไปก่อน
2. ขอดูรูปก่อนการตัดสินใจ
3. ผู้หญิงน่าจะรักษาวลสงวนตัวมากกว่าผู้ชาย จึงไม่รับรัก

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ผู้ชายเวลามีคนมาจีบก็ไม่มีอะไรต้องเสีย มีแต่ได้ มีคนมาจีบก็ได้คนรัก
2. ผู้หญิงถ้าถูกนิทาว่าเป็นคนรักกับผู้ชายแล้วเลิกกัน จะทำให้หมดค่าไปเลย

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ต้องดูให้ดีก่อนว่าจะเชื่อถือคู่สนทนาได้มากน้อยเพียงใด
2. พิจารณาความเหมาะสมว่าเหมาะสมกับเราหรือไม่

3. ต้องนัดมาเจอตัวก่อน แต่จะให้รักเลยในอินเทอร์เน็ตคงเป็นไปไม่ได้ ถึงแม้ว่าคุณสนทนาจะแสดงความจริงใจแค่ไหนแต่ก็คงเชื่ออะไรไม่ได้ เพราะในอินเทอร์เน็ตนี้คนไม่ค่อยจริงจังกัน
4. ผู้หญิงจะต้องตัดสินใจไม่รับรัก ไม่เช่นนั้นจะกลายเป็นขอลงเล่นของผู้ชาย เนื่องจากผู้ชายชอบเล่นเกมส์ว่า จีบผู้หญิงไปได้กี่คนแล้ว
5. ผู้ชายจะมีคนรักกี่คนก็ได้ แต่สำหรับผู้หญิงจะมีคนรักได้เพียงคนเดียวเท่านั้น

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. รักก็คงเป็นแบบรักในอินเทอร์เน็ตพอปิดคอมพิวเตอร์ก็จบ ต่างคนต่างอยู่ แต่ถ้าจะให้คบกันจริงๆ จนแต่งงานคงเป็นไปได้อยากมาก
2. ผู้ชายก็จีบไปเรื่อย ไม่ต้องคิดอะไรมาก ดังนั้นถ้าผู้หญิงรับรักง่ายๆ ก็ดูไม่ดี เนื่องจากผู้หญิงต้องคิดถึงค่านิยม ประเพณี ซึ่งมากำหนดให้ผู้หญิงทำอะไรไม่ได้ผิดจารีตไปหมด

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่าการรับรักจากคู่สนทนานั้น ถ้าเป็นวัยรุ่นชายสามารถจะรับรักได้ เพราะไม่เสียหาย แต่กลับจะดูว่ามีเสน่ห์ที่มีคนรักมาก แต่สำหรับวัยรุ่นหญิงต้องคำนึงถึงจารีตประเพณี ดูว่าคู่สนทนาเหมาะสมกับตนเองหรือไม่ เพราะถ้าถูกนิทาแล้วจะเสียหายมาก

4.1.3 สถานการณ์จะรับหรือไม่รับรูปลามกอนาจารเมื่อมีคนเสนอจะส่งมาให้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. การรับลามกอนาจารไม่ใช่เรื่องเสียหาย เปิดดูแล้วก็ปิดไม่ได้เอาไปทำอะไร
2. รูปลามกอนาจารในอินเทอร์เน็ตนั้นหาง่ายกว่าหนังสือลามก ถึงไม่มีคนส่งมาให้ดูก็มีคนเข้าไปเปิดหาดูตามเว็บไซต์เอง
3. วัยรุ่นส่วนใหญ่ทำอะไรตามใจตัวเอง แต่ก็กลัวพ่อแม่จะรู้ และจะเสียใจ เวลาดูรูปลามกอนาจารจึงต้องเปิดดูคนเดียว และไม่บอกให้พ่อแม่รู้

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. คงไม่รับรูปเพราะเปิดดูจากเว็บก็ได้
2. การตัดสินใจรับรูปลามกเกี่ยวกับนิสัยของคนมากกว่า

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ถ้าเก็บไว้ดูเล่นๆ คงไม่เสียหายอะไร
2. คนที่มาเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อมาดูรูปลามกเหมือนกับคนโรคจิต
3. ผู้ชายรับรูปไปดูก็ไม่เสียหายอะไร แต่ผู้หญิงเอารูปมาดู จะถูกมองไม่ดีว่าชอบเรื่องลามก
อนาจาร สังคมไทยมองว่าผู้หญิงน่าจะเป็นคนเรียบร้อยไม่ควรมายุ่งกับเรื่องเพศ นอกจาก
แต่งงานไปแล้ว

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ผู้ชายจะรับรูปมาดูก็ไม่เสียหาย แต่ผู้หญิงถ้าทำอะไรไม่ดีจะถูกสังคมประณาม และถ้าพ่อแม่เห็นก็จะเกิดปัญหา

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า ถ้าเป็นวัยรุ่นชายก็สามารถจะเปิดดูรูปลามกอนาจารได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงความเสียหาย ถึงจะไม่มีคนส่งรูปมาให้ ก็จะไปแสวงหาเองในอินเทอร์เน็ต แต่จะไม่ให้พ่อแม่รู้ ส่วนวัยรุ่นหญิงนั้นไม่ควรจะรับรูปลามก เพราะสังคมไทยคาดหวังว่าผู้หญิงต้องเรียบร้อย ไม่ควรมายุ่งกับเรื่องลามก และจะถูกประณามจากสังคม

4.1.4 สถานการณ์ออกไปหรือไม่ไปเที่ยวกลางคืน เมื่อมีคนนัด

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. วัยรุ่นส่วนใหญ่อาจจะไม่ไปเพราะอายุไม่ถึงเกณฑ์ที่จะไปเที่ยวได้จึงไม่ได้ไป
2. ถ้าจะนัดเจอกันจริงๆ คงอยากจะนัดดูภาพยนตร์มากกว่า เพราะเที่ยวกลางคืนเป็นเรื่องที่เสี่ยง อาจจะเจอกับพวกมิจฉาชีพ
3. ผู้หญิงไม่ค่อยกล้า และโดยพ่อแม่ห้ามไม่ให้ไป ผู้ชายเอง ถ้าไปคุยกับผู้หญิงที่มีลักษณะขายบริการก็ไม่กล้ารับนัดเที่ยวกลางคืนเหมือนกัน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ดูก่อนว่าคนที่มาคุยด้วยเป็นอย่างไร น่าไว้ใจหรือไม่ ถ้าไว้ใจก็คงไปได้ และต้องดูก่อนว่าไปกันกี่คน ถ้าไปกันเยอะและมีเพื่อนของเราไปด้วยก็อาจจะไป
2. ขึ้นอยู่กับอารมณ์ตอนนั้นมากกว่าว่าอยากจะไปหรือไม่
3. ผู้ชายไปได้ง่ายกว่า พ่อแม่ตัดสินใจให้ไปง่ายกว่า แต่ก็คงไปบ่อยมากไม่ได้ อาจจะต้องโกหกพ่อแม่ว่าไปทำกิจกรรมที่โรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย ส่วนผู้หญิงคงไม่ค่อยได้ไปไหน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. อันตรายที่จะไปกับคู่สนทนาในอินเทอร์เน็ต
2. สามารถไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนๆก็ได้ ทำไมต้องไปกับคนที่ไม่รู้จัก และไม่ไว้ใจผู้ชายสมัยนี้ซึ่งอาจจะมีจุดประสงค์อื่น
3. ผู้ชายไปกับใครก็ได้ทั้งคนรู้จักและคนไม่รู้จัก บางทีไปเที่ยวกลางคืนก็ไปจับผู้หญิงแถวนั้น แต่ผู้หญิงไม่ใช่จะไปกันได้ง่ายๆ สารพัดปัญหา ทั้งต้องรอพ่อแม่อนุญาต

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. กลุ่มที่ชอบเที่ยวเป็นทุนเดิมก็คงจะไปอยู่แล้ว เพราะคิดว่าเที่ยวแล้วคงได้เพื่อนใหม่
2. ผู้ชายคงไปกันง่ายเพราะไม่เสียหายอะไร แต่ผู้หญิงต้องคิดให้รอบคอบ

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า ถ้าเป็นวัยรุ่นชายก็จะไปเที่ยวกลางคืนกับคู่สนทนาตามนัด แต่คู่สนทนาต้องไม่ใช่ผู้หญิงที่ขายบริการ ซึ่งผู้ชายมีโอกาสที่พ่อแม่จะอนุญาตให้ออกไปได้มากกว่าผู้หญิง ส่วนวัยรุ่นหญิงจะไม่ค่อยได้รับอนุญาต และกลัวอันตรายมากกว่า จึงจะไม่ไปกับคนที่ไม่รู้จัก

4.1.5. สถานการณ์จะออกไปหรือไม่ไปมีเพศสัมพันธ์ เมื่อมีคนชวน

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. คนที่ชอบชวนคนอื่นไปมีเพศสัมพันธ์อยู่แล้ว เมื่อมีคนอื่นมาชวนก็สามารถที่จะรับนัดและออกไปมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายๆ ไม่เกี่ยวกับว่าเข้าห้องสนทนาประเภทไหน เพราะส่วนใหญ่วัยรุ่นคนหนึ่งจะเข้าไปสนทนาทั้งห้องสนทนาเรื่องเพศ และห้องสนทนาเรื่องทั่วไป
2. ไม่น่าไปเพราะกลัวไปเจอคนไม่ดี หรือคนที่ไม่ถูกใจ สุดท้ายคือกลัวพ่อแม่จะรู้
3. ผู้ชายมีอารมณ์มากกว่า และมีโอกาสมากกว่า พ่อแม่ก็ไม่ห้าม ส่วนผู้หญิงที่ดีๆ ก็คงจะไม่รับนัดออกไปมีเพศสัมพันธ์เพราะจะทำให้ดูเหมือนกับเป็นคนใจง่าย

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ผู้ชายเองไม่เสียหายอะไรอยู่แล้ว ส่วนผู้หญิงก็อาจจะอยากลอง แต่คงต้องดูว่าทำไปแล้วตัวเองจะเสียหายอะไรหรือไม่
2. สังคมไทยคงจะรับไม่ได้กับการที่ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน
3. ผู้ชายอาจจะกระเสือกกระสนหาเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ผู้หญิงมีความอายมากกว่า

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ผู้ชายคงจะเลือกไปมากกว่า เพราะผู้หญิงคงไม่เปลืองตัวเปล่าๆ ที่สำคัญเราต้องไปหลงเชื่อใครง่ายๆ เพราะตามค่านิยมไทยโบราณ ผู้ชายไม่เคยเสียหาย แต่ถ้าผู้หญิงเกิดปัญหาจะเป็นเรื่องให้หนีทาไปนาน

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ไม่ไปถ้ามีคนชวนไปมีเพศสัมพันธ์ เพราะไม่รู้ว่าคนที่ชวนนิสัยเป็นอย่างไร อีกทั้งยังเสี่ยงต่ออันตราย ติดโรค หรืออาจจะโดนแบล็กเมลก็ได้
2. จุดประสงค์หลักของคนที่เล่นห้องสนทนาเรื่องเพศ ก็คือการหาคู่นอน อย่างเช่นชื่อห้องก็สื่อให้คนเห็นว่า เปิดให้คนเข้ามาหาความสัมพันธ์ทางเพศได้ จึงกลายเป็นศูนย์รวมของคนที่มีจุดประสงค์ใกล้เคียงกัน

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า ถ้าเป็นวัยรุ่นชายคงไม่เสียหาย ประกอบกับมีโอกาสมากกว่า ในขณะที่วัยรุ่นหญิงเห็นว่า ถ้าผู้หญิงไปมีเพศสัมพันธ์จะเป็นการเปลืองตัว และทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง แต่ผู้ที่จะไปมีเพศสัมพันธ์นั้นก็คงมีจุดประสงค์หลักของการใช้ห้องสนทนาเพื่อการหาความสัมพันธ์ทางเพศอยู่แล้ว ดังนั้นห้องสนทนาเรื่องเพศจึงกลายเป็นศูนย์รวมของผู้ที่ต้องการแสวงหาความสัมพันธ์ทางเพศ แต่บางกลุ่มเห็นว่าวัยรุ่นคนหนึ่งก็จะเข้าใช้ห้องสนทนาเรื่องเพศและเรื่องทั่วไป จึงน่าจะเกี่ยวกับนิสัยมากกว่าว่าเป็นคนที่ชอบชวนคนไปมีเพศสัมพันธ์อยู่แล้ว

4.2 สถานการณ์ที่วัยรุ่นเลือกปฏิบัติต่อผู้อื่น

4.2.1 สถานการณ์จะโกหกหรือไม่โกหกคู่สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของตนเอง

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ทุกคนน่าจะโกหกมากกว่า เพราะคงไม่มีใครบอกความจริงอะไรในห้องสนทนา ต้องดูที่เจตนาของการสนทนาด้วย ถ้าสนทนาเพื่อฆ่าเวลาอาจจะโกหก แต่ถ้าสนทนาเพื่อหาคนรักก็คงไม่โกหก
2. ผู้หญิงโกหกน้อยกว่าผู้ชาย เพราะผู้หญิงต้องรักษาภาพพจน์ไว้

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. การโกหกไม่เสียหายอะไรเพราะว่า ถ้าบอกความจริงไป คู่สนทนาอาจจะไม่คุยกับเรา เพราะบางทีเราหน้าตาแบบหนึ่ง แต่คู่สนทนาอาจจะชอบหน้าตาแบบดี ชาว

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. การจะโกหกหรือไม่โกหกนั้นขึ้นอยู่กับว่าเราคุยอยู่กับใคร ถ้ารู้สึกที่น่าไว้วางใจก็จะบอกความจริงเขาไป
2. ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ขอเช่น ถ้าถามแค่อีกก็สามารถให้ได้ เพราะคงไม่มีปัญหา ไม่รู้จะโกหกไปทำไมเพราะถ้าคู่สนทนารู้ว่าโกหก ก็อาจจะดูไม่ดีในสายตาของคู่สนทนาได้ ทำให้เสียภาพพจน์
3. ห้องสนทนาทั่วไปทุกคนคบกันเป็นเพื่อน ไม่มีความจำเป็นต้องโกหก แต่กับห้องสนทนาเรื่องเพศ ถ้าบอกความจริงว่าตนเองเป็นใครก็อาจจะเกิดความอายได้ จึงต้องปลอมตัวมาสนทนา

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ถ้าบริสุทธิ์ใจก็ไม่ต้องไปโกหกใคร แต่เรื่องบางเรื่องก็จำเป็นต้องโกหกเช่น เบอร์โทรศัพท์สรุปคือไม่สามารถพูดความจริงได้ทุกเรื่อง เพราะไม่รู้ว่าคนที่คุยกับเราจะสามารถให้ความไว้วางใจเขาได้แค่ไหน
2. ผู้ชายก็มีสิทธิ์จะโกหกเท่าๆกัน เพื่อให้ตนเองดูดีขึ้น มีข้อบกพร่องตรงไหนก็โกหกเข้าไปอย่างน้อยให้ดูดีในโลกอินเทอร์เน็ตก็พอ หรือแค่โกหกให้คนมาหลงชอบก็ได้
3. ห้องธรรมดาไม่จำเป็นต้องโกหกอะไรมากมาย แต่ห้องสนทนาเรื่องเพศอาจต้องโกหก เพื่อให้คู่สนทนาถูกใจ และยอมไปมีเพศสัมพันธ์กับผู้สนทนา

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า อาจจะโกหกหรือไม่โกหกก็ได้ ขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ถูกรับ แต่การโกหกในห้องสนทนาจะเกิดขึ้นเมื่อ ต้องการทำให้ตนเองดูดีขึ้น ทำให้คู่สนทนาเกิดความรู้สึกชอบพอในตัวของเรา ซึ่งทุกคนมีสิทธิ์โกหกเท่าๆ กัน เพราะให้คู่สนทนาถูกใจ และยอมไปมีเพศสัมพันธ์กับตนเอง

4.2.2 สถานการณ์จะจับหรือไม่จับคู่สนทนา เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบพอ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. การที่จับกันในอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นช่องทางที่ง่าย และไม่มีความรู้อายหรือตื่นเต้น

2. เพศชายจะจีบคู่สนทนามากกว่าเพศหญิงเพราะผู้หญิงคงไม่ค่อยกล้าที่จะจีบเพศชาย

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ถ้าสนทนาแล้วชอบก็คงจีบเพราะไม่ได้เสียหายนะอะไร ลองจีบดูได้ เพราะถึงไม่ได้เป็นคนรักก็ไม่ใช่เป็นไร
2. ทุกคนต่างคนต่างอยู่ ไม่มีใครรู้จักใครเพราะคนในห้องสนทนามีอยู่เพียงกลุ่มเดียว ถ้าเราโดนนิททาก็ปิดคอมพิวเตอร์ แล้วเอาหูไปนา เอาตาไปไร่ทุกอย่างก็จบ

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ผู้หญิงคงจะไม่เข้าไปจีบใครก่อน เพราะจะทำให้ดูไม่ดี สังคมไทยยังไม่ยอมรับ แต่ถ้าผู้ชายมาจีบผู้หญิงก็คงดูไม่แปลกเท่าไร
2. คนที่มาในอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่จะจีบกันเล่นๆ จะไม่มีการคบหากันจริงเพราะยังไม่เคยเห็นตากันเลย อีกทั้งยังไม่รู้จักนิสัยว่าเป็นอย่างไรการจะคบกันเป็นคนรักต้องใช้เวลา แต่ในอินเทอร์เน็ตบางคนเข้ามาถึงขอเป็นคนรัก เลยทำให้น่ากลัว

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ผู้หญิงอยากให้ผู้ชายเข้ามาจีบมากกว่าไปจีบผู้ชาย เพราะจะดูมีค่ามากกว่า
2. ผู้ชายจีบใครมา ก็ไม่เป็นปัญหา เหมือนขุนแผนมีภรรยาหลายคนแต่เป็นวีรบุรุษ แต่ผู้หญิงอย่างนางกาก็มีสามีหลายคนกลับโดนสังคมไม่ยอมรับ ดังนั้นผู้หญิงต้องรอบคอบกว่าผู้ชาย

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า ถ้าเป็นวัยรุ่นชายก็สามารถจะจีบคู่สนทนาได้โดยไม่ต้องอาย เพราะต่างคนต่างอยู่ ไม่มีใครรู้จักใครเพราะคนในห้องสนทนามีอยู่เพียงกลุ่มเดียว ถ้าโดนนิททาก็ปิดคอมพิวเตอร์ แล้วเอาหูไปนา เอาตาไปไร่ทุกอย่างก็จบ แต่วัยรุ่นหญิงนั้นมองว่า ในห้องสนทนาไม่มีความจริงใจ และสังคมมองว่าผู้หญิงที่ไปจีบผู้ชายก่อนไม่มีค่า และถ้ามีคนรักมาก สังคมก็จะไม่ยอมรับ

4.2.3 สถานการณ์จะส่งหรือไม่ส่งรูปลามกอนาจารไปให้คู่สนทนา ถ้ามีรูปลามกอนาจาร

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. เรื่องลามกอนาจาร คนที่ส่งรูปลามกอาจจะเพราะอยากชวนไปมีเพศสัมพันธ์หรือกำลังมีอาการมึนทางเพศ

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. คนส่วนใหญ่ถึงมีรูปก็ไม่เสียเวลาส่ง เพราะเป็นเรื่องลามกอนาจาร คงไม่มีใครอยากส่งไปให้คนอื่นเพราะจะทำให้ตนเองถูกมองไม่ดีด้วย เหมือนกับเป็นคนโรคจิต
2. ถ้ามีรูปลามกแล้วจะส่งให้กับใครมันก็เป็นสิทธิของเราเอง

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. การที่ผู้หญิงมีรูปลามกก็แปลกแล้ว ยังจะส่งให้คนอื่นอีกยิ่งดูไม่ดี ดูเป็นคนไม่น่าคบเหมือนพวกโรคจิต
2. ห้องสนทนาเรื่องเพศก็คงจะมีรูปลามก อนาคตส่งแลกเปลี่ยนกันตลอดเวลา การที่จะส่งรูปให้กันก็ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะคนที่อยู่ในห้องสนทนาที่มีจุดประสงค์เดียวกันคือแสวงหาเรื่องทางเพศ ก็ไม่น่าจะแปลก อาจจะเป็นเรื่องปกติ

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ส่งรูปลามกอนาจารไปแล้วจะได้อะไรขึ้นมา เหมือนเป็นคนลามกที่คอยส่งรูปลามกให้คนอื่น
2. ผู้ชายก็คงจะส่งเป็นเรื่องปกติ แต่ผู้หญิงไม่สามารถแสดงออกได้ขนาดผู้ชาย
3. ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศน่าจะมีอัตราการส่งรูปลามกสูงกว่าห้องสนทนาทั่วไป เพราะชื่อของห้องสนทนายังชี้ถึงจุดประสงค์ที่อยากให้คนเข้ามาคุยเรื่องเพศอยู่แล้ว

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า ผู้ที่ส่งรูปลามกอนาจารให้กับคู่สนทนาเหมือนกับคนเป็นโรคจิต แต่ถ้าเป็นผู้สนทนาในห้องสนทนาเรื่องเพศ ก็จะไม่น่าแปลก เพราะในห้องสนทนาเรื่องเพศมีรูปลามกอนาจารแลกเปลี่ยนกันตลอดเวลา เพราะจุดประสงค์หลักของการใช้ห้องสนทนาเรื่องเพศ ก็เพื่อแสวงหาเรื่องทางเพศ

4.2.4 สถานการณ์จะนัดหรือไม่นัดคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืน เมื่อคุยแล้วเกิดความรู้สึกชอบ

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ถ้ากำลังจะไปเที่ยวกลางคืนอยู่แล้วก็อาจจะชวนไปด้วย เพราะถ้าชอบหรืออยากจีบเป็น คนรักอยู่แล้ว
2. การเที่ยวกลางคืนน่าจะทำให้สามารถดูแลคู่สนทนาได้เต็มที่
3. ผู้ชายจะชวนคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืนมากกว่าเพศหญิงนั้น น่าจะมาจากผู้หญิงไม่ กล้าชวนก่อน เพราะจะทำให้ตัวเองดูไม่ดี

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ไม่ต้องนัดมาเที่ยวกลางคืน ให้จบในคอมพิวเตอร์ก็พอ แต่ก็ต้องดูด้วยว่าเป็นคนที่เราชอบ หรือไม่ ถ้าใช่ก็อาจจะชวน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ไม่จำเป็นต้องไป เพราะว่าถ้าอยากไปจริงๆ ให้ไปกับเพื่อนดีกว่า ไม่ต้องไปกับคนแปลก หน้า เนื่องจากไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับเราบ้าง
2. จะถูกมองเป็นผู้หญิงไม่ดีเพราะทำตัวเหมือนคนง่าย ผู้ชายก็จะมองเราเป็นของเล่น ซึ่งผู้ ชายถึงจะรับนัดออกไปเที่ยวกลางคืนก็ไม่เสียหายอะไร แต่ผู้หญิงจะถูกมองไม่ดี

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ส่วนใหญ่คนที่นิยมวัฒนธรรมตะวันตกน่าจะชวนคนไปเที่ยวกลางคืนมากกว่า เพราะดูจะ ไม่แปลก แต่ถ้าเป็นคนในสังคมไทยก็ไม่ควรชวนโดยเฉพาะผู้หญิงเพราะจะทำให้ค่าของผู้ หญิงคนนั้นลดลงไป

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า ผู้ชายจะกล้าชวนคู่สนทนาออกไปเที่ยวกลางคืนได้มากกว่าผู้ หญิง เพราะผู้หญิงถ้าชวนคู่สนทนาก่อน จะถูกมองเป็นผู้หญิงไม่ดี

4.2.5 สถานการณ์จะชวนหรือไม่ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์

กลุ่มที่ 1 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. คนที่กล้าชวนคู่สนทนาไปมีเพศสัมพันธ์ต้องมีความต้องการมาก จึงได้กล้าเช่นนั้นออกมา
2. ปัจจุบันมีการซื้อขายบริการทางเพศในห้องสนทนาบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมากกว่าจะมา ชักชวนกันออกไปตามความสมัครใจ

3. สังคมไทยยังไม่ยอมรับ ถ้าจะมีก็เป็นกลุ่มน้อย ไม่อยากให้เหมารวมกับผู้สื่อสารในสนทนาทั้งหมด
4. ผู้ที่เข้าไปในห้องสนทนาเรื่องเพศก็คงจะอยากเพศสัมพันธ์อยู่แล้ว จุดประสงค์หลักอาจจะ เป็นเข้าไปชวนคู่สนทนาออกมามีเพศสัมพันธ์ก็ได้

กลุ่มที่ 2 กลุ่มเพศชาย ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. คนที่มีความต้องการทางเพศก็คงจะชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์กัน เพราะจะได้ตอบสนองความต้องการทางเพศของตนเอง แต่คนที่ไม่ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์ก็คงเพราะไม่มีความต้องการขณะนั้น
2. ไม่มีผู้หญิงคนไหนชวนคู่สนทนาไปมีเพศสัมพันธ์เพราะจะถูกมองไม่ดี และกล่าวว่าสังคมไทยยังไม่ยอมรับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น แต่สังคมไม่ได้มารับรู้ตรงนี้ และไม่มีผู้ตรวจสอบ คนสามารถชวนกันออกไปมีเพศสัมพันธ์ได้เพราะว่าอินเทอร์เน็ตช่วยไม่ทำให้ใครรู้ว่าเขาเป็นใคร
3. ในอินเทอร์เน็ตช่วยให้หาคุณอนได้ง่าย สำหรับคนที่ไม่เคยลองมาก่อน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศ

1. ผู้หญิงดีๆ คงจะไม่มีใครเลือกไปตามที่มีคนชวน เพราะจะเสื่อมเสียชื่อเสียง ถ้ามีคนเอาไปพูด ผู้หญิงเองก็คงอยากหาคู่ที่ดีกับเราจริงๆ แต่ขณะเดียวกันผู้ชายก็ชอบเอาเรื่องแบบนี้ไปพูดทำนองว่าได้คนนี้ได้คนนั้นแล้ว

กลุ่มที่ 4 กลุ่มเพศหญิง ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป

1. ผู้หญิงที่ชวนคู่สนทนาออกไปเพื่อมีเพศสัมพันธ์ดูเหมือนกับผู้หญิงใจง่ายซึ่งทางที่ดี ผู้หญิงควรจะระมัดระวังและอยู่ให้ห่างจากเรื่องเหล่านี้
2. ผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศจะกล้าชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป เพราะชื่อของห้องสนทนามักบอกรหัสลับในการเล่นเกม อินเทอร์เน็ตแล้ว ส่วนผู้สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไปการชวนกันไปมีเพศสัมพันธ์อาจจะ เป็นเพียงผลพลอยได้จากการสนทนาเท่านั้น

สรุปได้ดังนี้คือ วัยรุ่นเห็นว่า ในห้องสนทนานั้นส่วนใหญ่จะเป็นการซื้อขายบริการทางเพศมากกว่าจะชวนกันออกไปมีเพศสัมพันธ์ตามความพอใจของทั้งสองฝ่าย และมองว่าผู้หญิงที่ชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์จะถูกมองว่าเป็นคนไม่ดี และทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ทั้งนี้วัยรุ่นแสดง

ความเห็นว่าคุณอินเทอร์เน็ตช่วยให้ผู้ที่เข้ามาแสวงหาความสัมพันธ์ทางเพศ หาคุณนอนได้ง่ายขึ้น และผู้ที่สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องเพศจะกล้าชวนคู่สนทนาออกไปมีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ที่สื่อสารในห้องสนทนาเรื่องทั่วไป เพราะจุดประสงค์ที่เข้าไปในห้องสนทนาเรื่องเพศก็เพื่อแสวงหาความสัมพันธ์ทางเพศอยู่แล้ว